

Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med anledning av landstingsmannen Oskar Holmströms petition angående komplettering och ändring av § 9 i landskapslagen av den 17 april 1929 om ägors fredande mot skada av husdjur.

N:o 15/1937.

sedan landstingsmannen Oskar Holmström uti en till Landstinget ingiven petition den 20 februari 1937 anhållit, att Landstinget ville giva landskapsnämnden i uppdrag att utarbета förslag till komplettering och ändring av § 9 i lagen om ägors fredande mot skada av husdjur, har Landstinget vid plenum den 27 i nyss nämnda månad till grund för ärendets behandling beslutat efter diskussion lägga lagutskottets betänkande N:o 11/1937 samt i skrivelse av den 16 april berörda år insänt transumt ur protokollet med Landstingets beslut i frågan.

Till fullgörande av Landstingets uppdrag får landskapsnämnden framhålla följande:

§ 9 i landskapslagen av den 17 april 1929 om ägors fredande har tillkommit i överensstämmelse med inom landskapet rådande uppfattning om nödvändigheten av att införa mera detaljerad bestämmelse angående laga stängsel än vad som stadgas i rikets stängsellag av den 18 februari 1921, där § 10 lyder: "Stängsel skall vara sådant, att det motsvarar sitt ändamål. Har ej avtal härom ingåtts, skall med avseende å hägnadens beskaffenhet iakttagas vad å varje ort är brukligt." Med den bestämmelse nu gällande landskapslag innehåller angående laga

stängsel har så detaljerade anvisningar angående stängslet i lagen intagits att ett yttermera preciserande av hägnadsdelarna vore att ingå på teknisk och konstruktiv rådgivning, vilket knappast vore lämpligt.

Rikets lagstadgande i förevarande fall är ju i motsats till vad landskapslagen är fallet alldeles allmänt hållet och torde trots det väl tjäna sitt ändamål. Skulle särskild bestämmelse i den sistnämnda lagen intagas om avståndet mellan stängselstolparna, uppstode säkert en mängd olägenheter och förmenta orättvisor, som gäve anledning till störd grannsämja i mycket högre grad än i den nu gällande lagen. Vid olika terräng och markförhållanden bleve det nödvändigt att fastställa olika stolpavstånd och detta skulle leda till absurditeter. § 10 stadgas, att om hägnad förfaller skall bristen, så snart som möjligt avhjälpas och i lagens första paragraf säges: "Var, som håller husdjur, vare pliktig att dem så vårda, att de icke inkomma på annans ägor" och i § 13 säges yttermera att "ägare till husdjur, som gå å gemensamt bete, svare en för alla och alla för en för skada, som djuren förorsakat, därest ej utredas kan, vems djur som åstadkom skadan." De senast åberopade lagbestämmelserna komplettera på ett nog så tydligt sätt innebörden av bestämmelserna angående laga stängsel. Stängslet skall med andra ord så inrättas och underhållas, att det motsvarar sitt ändamål d.v.s. förhindrar husdjuren att inkomma på annans ägor.

Emedan landskapsnämnden ej funnit att petitionären framfört gilt-

423

tiga motiv för en komplettering eller ändring av nu gällande landskapslag angående stängselskyldigheten och ej heller under ärendets beredning erfarit att en föreslagen lagändring vore av sakskäl eller av behovet påkallad, får landskapsnämnden under hänvisning till det ovanstående föreslå

att landstingsmannen Oskar Holmströms petition angående komplettering och ändring av § 9 i landskapslagen om ägors fredande mot skada av husdjur icke måtte föranleda till åtgärd.

Mariehamn den 27 oktober 1937.

På landskapsnämndens vägnar:

